

lægges i Henhoid til Dyrtidslovens Bestemmelser, men det ærede Medlem maa jo erindre, at det er de velhavende, der kommer til at betale disse Skatter, og det synes jeg ikke, man skal anke over under de nuværende Forhold.

Det 9de Medlem fra 2den Kreds (Kragh) nævned, at selv om der har fundet Lønstigning Sted rundt omkring, er der en hel Del Mennesker, hvis Kaar er trange, og at det derfor gælder om at opsøge saadanne. Jeg synes, det vilde være ganske urimeligt, om man skulde til at opsøge disse Mennesker. Jeg finder, at den eneste rationelle Fremgangsmaade er en helt anden; men her er vi jo ved det Principspørgsmaal, vi altid har drøftet uden at naa til Enighed, og som det vel derfor er overflødig at drøfte i dette Øjeblik: om man skal dele Befolkningen i 2 Klasser, nogle, der bliver understøttet, og andre, der skal betale, eller ikke. Jeg personlig har altid set det ideelle i Princippet for disse Dyrtidsforanstaltninger deri, at man regulerer saaledes, at alle faar Gavn deraf, og saa udskrive Skat hos dem, der har Raad til at betale. Det, der sker, er i Virkeligheden ikke andet end, at de, som er velhavende og faar billige Varer, ikke alene betaler deres egne Varer, men ogsaa kommer til at betale den Del af Varerne, som de mindre velhavende faar. Det forekommer mig at være det eneste rationelle i dette Forhold, og det af den simple Grund, at det er ganske umuligt at trække en Grænse, hvorved der ikke kan vækkes Strid; enhver Grænse vil være vilkaarlig og være udsat for Kritik — og berettiget Kritik.

Den Betragtning, jeg gjorde gældende, forekommer mig at være rigtig, nemlig at den finansielle Evne øges i samme Forhold, som man sætter Befolkningen i Stand til at skaffe sig de nødvendige Levnedsmidler. Jeg kan ikke se andet, end at jeg har Ret i denne Betragtning. Det forekommer mig, at i samme Grad, som man giver Tilskud til Befolkningen til Nedsættelse af Prisen paa Levnedsmidler, saa at den enkelte Borger bliver fri fra at betale den Merudgift, der vilde være, hvis man ikke havde Statstilskuddet, maa dog vedkommendes finansielle Stilling bedres. Selv om man er Filosof, kan man ikke komme til et andet Standpunkt. Det er en saa almenmenneskelig Betragtning, som det kan være. Jeg kan ikke forstaa, at man overhovedet kan modsige den.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Kragh: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til det Udvalg, som Tinget har besluttet at nedsætte angaaende Forslag til Lov om Befolkningens Forsyning med Levnedsmidler.

Uden Forhandling eller Afstemning *vedtoges dette Forslag.*

Første Næstformand (Trier): Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Ved 6te Landstingsmedlem for 4de Kreds (Albert Jensen) er fra Svendborg Amts Afdeling af „Fæsternes Landsorganisation“ modtaget en Henvendelse til Regering og Rigsdag, hvori fremsættes en Protest mod, at Loven om Majoraternes Overgang til fri Ejendom gennemførtes uden Hensyntagen til de af ovennævnte Organisations Repræsentanter fremsatte Ønsker, og hvori der stilles Krav til Regering og Rigsdag om forskellige Ændringer i Landbolovgivningen. — Det modtagne vil blive overgivet til Udvalget for Andragender.

Næste Møde afholdes i Morgen Kl. 1 med følgende Dagsorden:

- 1) *Eventuelt: Anden Behandling af:*
Forslag til Lov om Tillæg til Kornloven for Høstaaret 1919—20.
- 2) *Eventuelt: Anden Behandling af:*
Forslag til Lov om Befolkningens Forsyning med visse Levnedsmidler.
- 3) *Eventuelt: Anden Behandling af:*
Forslag til Lov om kommunale Dyrtidsforanstaltninger.

Mødet hævet Kl. 5²⁰.